

вия азгънлък (страст). Вече имат голяма челяд, а той още не мирясва. Като заспят другите, той шавне, а тя го мисли за заюснал (заспал), щипне я, дръпне я полека към себе си, пухти, без да иска да знае, че тя е каталясала за сън. Не че го мрази, но стига толкова. Ами ако, недай боже, пак „шупне коремът й!“ За резил ли ще стават на тези години.

И за това Асан има илач – тя трябва да отскубне косъм от косата му, когато захърка, но да гледа да е по-длъжък, да го увие в книжле и да преспи с него. На другата нощ да го сложи в парче американ заедно с половин лъжичка счукан буз (лед) и като почне да я връхлита, тя скришно да го мушне под възглавницата му. Както се стопява бузът, така ще се стопи и азгънлъкът му!” (Алваджиев 1971: 78).

Смесване на няколко вида магии ярко се откроява в русалско-калушарската обредност. Наслагването в случая е на имитативна магия – неспазено табу и по този начин минаване в отвъдния свят на болестите. Повиканите калушари – влашки цигани извършват лечението върху самия лечител. Със счупването на стомната с вода става магическия преход от едно състояние в друго – обръщане към здравето, премахване на лошото. Вербалната магия е в думите, които изричат за прогонване на болестта, в баенията. Звънците като комплекс от елементи и начин на изработка са „посредник между двата свята“ и имат очистителна сила, която пропъжда злите духове.

Тази лечебна магия е само една от проявите на общото битие между българи и цигани. Друг пример е и една магическа практика на българите за предпазване на новороденото да не умре. „Вземат се три капки кръв – една от циганче, една от куче и една от „маче“ (котка – б.а.) и с тях се „запѝйва“ току-що роденото дете, за да не умре. „Крв от три вери взета е по-силна и онѝ, че се засили“ (Тодорова-Пиргова 2003: 454).

Много хора вярват, че могат да причинят зло на своите врагове, като навредят на техните образи. Това става с помощта на фигурки, изработени по подобие на обекта. При изневяра на мъж, независимо от кой етнос е, Асан прилага такава имитативна магия. „Мъж зарязал жена си – старецът вземе две клечки, завърже за тях парцалче, сложи на края им изрезка от хасе, та да се види, че там е главата и даде куклите със заръка да ги закопае под прага на портата. Да го направи, преди да са пропели първи петли и да каже: „Отвън куклата, отвътре панукла (парцалива)“. Едната кукла е нейният мъж, другата е гювендията (паднала жена). Ще мине меракът на пламдясалия щурчо и той ще се върне.... Иначе и не може!“ (Алваджиев 1971: 79).

При просене и когато врачуват циганите/ ромите си служат с вербална магия. Започват с благословии и добри пожелания. Като не получат отклик на желанието си, някои минават към клетви и предвещания за нещо лошо. „Просията им беше много досадна. Влизат с благо-